

regeringen i 1990'erne til trods for international medvind og lignende.

Men fru Jelved er jo samtidig lige så fast i kødet med hensyn til, at hun vil have en ny regering. Hvordan hænger det sammen? Hvad er logikken her? Jeg har oven i det forstået, at Det Radikale Venstre mener, at det er af meget afgørende betydning, at vi har en ansvarlig økonomisk politik, som leder op til at indfri 2010-målsætningerne, som den tidligere SR-regering formulerede, og som vi har tilsluttet os.

Hvad er logikken i, at Det Radikale Venstre vil binde sig til et Socialdemokrati, som er løbet fra 2010-målsætningerne, som ikke har vist evne til at styre de offentlige udgifter, og som har lagt et forslag frem, som indebærer, at man vil lade væksten i det offentlige forbrug stige med mere end 150 pct. i forhold til det, man selv formulerede var forudsætningerne for at halvere ØMU-gælden i 2010? Hvad bygger den radikale leder egentlig sin tillid til Socialdemokratiets ansvarlighed på? Hvad vil Det Radikale Venstre gøre for at sikre, at vi får udvidet arbejdsudbuddet i størrelsesordenen 50.000 eller mere – måske er det 100.000 – når de offentlige udgifter løber løbsk? Hvad er...

Formanden:

Så er det ordføreren.

Pia Christmas-Møller (KF):

... egentlig garantien for en ansvarlig økonomi?

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Hvad var det for en medvind i 1990'erne, der løste Danmarks økonomiske problemer, men ikke løste Tysklands og Frankrigs? Hvad var det for en international medvind? Den var der jo ikke. Der indførtes jo en række store reformer, som bragte Danmarks økonomi videre på ret køl efter Schlüterregeringens bidrag. Hvad er det egentlig for resultater, her og nu-regeringen har skabt? Hvad er det egentlig for nogle resultater?

Jeg har ikke misundt VK's evne til at skaffe resultater. Nej, jeg er rystet over VK's manglende evne til at skaffe resultater. Det var det, en del af min tale i dag gik ud på. Det, jeg misunder VK – principielt – er, at VK har et parlamentarisk flertal, som de helt gratis kan bruge til det hele. Det synes jeg er fantastisk heldigt for VK, men det er uheldigt for Danmark. Det uheld

skal vi til at have vendt, og derfor vil vi have en ny regering.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Det var jo en lang udenomssnak. Fru Jelved har tidligere sagt, at hun var misundelig på den borgerlige regering, fordi vi har Dansk Folkeparti som makker i forbindelse med vores arbejde med at styre den offentlige udgiftspolitik. Det var, hvad fru Jelved svarede hr. Lars Barfoed, da han spurgte, hvorfor der ikke kunne komme lidt glæde over, at der faktisk er bedre styr på de offentlige budgetter, end der var under SR-regeringen. Den glæde udeblev og blev erstattet af misundelse. Det kan fru Jelved selv slå efter, hvis hun ikke kan huske, hvad hun selv sagde.

Jeg kunne godt tænke mig at vide, hvorfor Det Radikale Venstre ikke vil komme med i det gode selskab, som er i stand til at sikre en stram og præcis udgiftsstyring, som indfrier de målsætninger, som SR-regeringen, og som fru Jelved, da hun var økonomiminister, satte sig i spidsen for. Hvorfor vælger hun makker, som vil løbe fra dem, som vil undergrave disse målsætninger? Hvad er det lige præcis, der gør, at vi andre kan blive overbevist om, at Det Radikale Venstre denne gang skulle have evnen til at slå igennem over for storebror? Hvad er det lige præcis, der gør, at fru Jelved tror mere på Socialdemokraterne end på den borgerlige regering, når det drejer sig om udgiftsstyring? Vi har bevist, at vi er i stand til at styre. Det har Socialdemokraterne ikke.

(Kort bemærkning).

Marianne Jelved (RV):

Det er udelukkende et held for Venstre og De Konservative, at det er lykkedes med Dansk Folkepartis hjælp, og det anerkender jeg Dansk Folkeparti for, at have nogenlunde styr på de offentlige udgiftsstigninger.

Til gengæld har Venstre og De Konservative ved hjælp af Dansk Folkeparti drysset overskuddet væk til ufinansierede skattelettelser, uden at vi har nogen som helst sikkerhed for, at vi får nogen som helst strukturforbedringer ud af det. Skattestoppet skaber ikke nogen som helst strukturændringer, der kan forbedre den danske beskæftigelse og den danske arbejdsstyrkes muligheder. Det er spild af penge for symbolpolitikens skyld. Det er det, der er ærgerligt, og det beklager jeg meget.